

РЕШЕНИЕ

№ 4991

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.07.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **5136** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 01.04.2013 г. , постановено по н.а.х. дело №2170/2013 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 3-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №АИ-261/10.01.2013 г., издадено от началника на АНД О”ПП” при СДВР, с което на И. О. Д. за: нарушение чл.183, ал.5, т.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева и за нарушение на чл.174, ал.3, предл.1 от ЗДвП, кумулативно определеното за него наказание- „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца и „глоба” в размер на 2000 лева.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от И. О. Д.. Релевираните касационни основания са за допуснати от СРС съществени нарушения на процесуални правила и за нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, аргументирани в жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от адв.С., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, като допълнително сочи: „Не искахме да изтъкнем пред съда защо той /И. О. Д./ е отказал

да надува въпросния балон, а причините са в самото му име”.

Ответникът, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за основателност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, за които следи служебно и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди НП, решаващият съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита; фактичката обстановка в АУАН и издаденото въз основа на него НП е установена по несъмнен начин, извършеното субсумира от обективна и субективна страна съставите на административни нарушения-предмет на административно-наказателното обвинение, за които са наложени предвидените в санкционните норми наказания.

Оспореното решение на СРС е законосъобразно и при постановяването му не са допуснати навадените касационни основания за отмяната му.

СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане и събиране на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Събрал е всички необходими за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Обратно на твърденията на касатора, въззивната инстанция не е допуснала съществено процесуално нарушение и при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали. Касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл.14 НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства /напълно пренебрегнал/, формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото категорично не сочат. Напротив- решаващият съд е изложил подробни и прецизни съображения при осъществената от него преценка на доказателствените материали по делото, включително и на събраните в хода на съдебното следствие свидетелски показания, като не е изопачил тяхното съдържание и не е пренебрегнал доказателствената им сила и стойност.

Законосъобразно възраженията за нередовности при съставянето и предявяването на

АУАН, ограничаващи правото на защита на санкционираното с НП лице, са били отхвърлени от СРС, НО, 3-ти състав, като изложените в тази насока съображения се споделят изцяло от касационната инстанция и е ненужно да бъдат преповтаряни или допълвани. Във връзка със заявеното от защитата на касатора по време на устните състезания пред Административен съд-София град, че името на касатора е причината за неговия отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества, АССГ, XI касационен състав напомня съдържанието на чл.6, ал.2 от Конституцията на РБ: „Всички граждани са равни пред закона. Не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние.”

За пълнота на мотивите, АССГ сочи, че СРС е пропуснал да отрази в решението, че потвърждава НП в обжалваната му част, но така допуснатото процесално нарушение, при изрично формирана правилно воля за предмета на производството в мотивите към решението, е несъществено и не се отразява върху законосъобразността на съдебния акт.

С оглед гореизложеното и поради липсата на соченото от жалбоподателя касационно основание и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, законосъобразното решение на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.04.2013г. , постановено по н.а.х. дело №2170/2013 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :